

Hárskúti Hírharsona

4. évfolyam 1. szám

2007. március hó 15.

A szabad sajtó ünnepére

Úgy tanultuk az iskolában, 1848-ban ezidőtájt amaz márcziusi ifjak tizenkét pontba gyűjtötték a követeléseiket, amelyeket ők akkor fontosnak tartottak, és amelyeket az önkényuralmat képviselő Helytartótanács elé vittek.

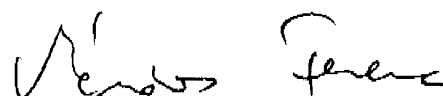
Azt is tanultuk, a 12 pont közül a legelső így szólt:

1. Sajtó szabadság a' censura eltörlésével.

Azért tanultuk ezt az iskolában, mert ez fontos. A sajtó, a vélemény szabadsága. Mert ezzel kordában tartható az önkény, ellenőrizhető a hatalom. Amelyet esetleg máskülönben rosszra használnának.

Ez a történelmi lecke azonban nem mindenki számára tűnik ennyire egyértelműnek. Kiss Árpád hárskúti polgármester, kétalvásznyira a szabad sajtó ünnepétől megtiltotta, hogy a következő írás megjelenjen a közpénzen kiadott Hárslevélben, és ezzel a lépésével egyben fel is támasztotta a hosszú esztendő óta Csipkerózsika-álmát alvó Hárskúti Hírharsonát.

A független, közéleti témákkal foglalkozó újság a továbbiakban időszakosan, szükség szerint jelenik meg. Mint egykor, most is várjuk a helyi közélet kérdéseivel foglalkozó véleményeket, írásokat, amelyek megjelenésének egyetlen feltétele a minimális nyelvi színvonal.

Hárskúti Hírharsona

Közéleti helyi újság, megjelenik olykor-olykor.

Szerkeszti és kiadja: Mészáros Ferenc

8442 Hárskút, Pf.1. Tel/fax: 88/272-644, e-mail: ferenc@relief.hu

A lap megjelent számai hozzáférhetők a az Interneten (<http://www.relief.hu/hhh>).

Hírünk a nagyvilágban

A Hárslevél múltlvi számában megjelent írás részletesen bemutatta a polgármester úr erőfeszítéseit egy, a NAPLÓ 2007. január 18-i számában Eladják az atombunkert? c. cikkben foglaltakkal kapcsolatos helyreigazításról, amely cikk — az írás megfogalmazása szerint — “nagy felháborodást váltott ki a faluban, hiszen az itt élők teljesen jogosan sértve érezhetik magukat az írás jónéhány mondata folytán”.

Elgondolkodván ezeken a fejleményeken, további, Hárskútról szóló emlékezetes újságcikkek jutottak az eszembe, amelyeket felidézve most a polgármester úr és a falu sorsa iránt aggódók figyelmébe ajánlanék.

A *Dunántúli szélkerékparkok* c. írásban az országos terjesztésű Népszabadság 2005. október 13-án a következőket írta a tervezett hárskúti szélerőműtelep helyszínéről:

”A kijelölt területek a vadon élő állatfajok élő-, táplálkozó- és fészkelőhelyétől, illetve vonulási útvonalaitól megfelelő távolságra vannak. A szakemberek által készített átfogó környezeti hatástanulmányok azt bizonyítják, hogy a két szélerőműparknak nincs káros hatása a környezetre.”

Az ügyben született bírósági döntés (amely hamarosan olvasható lesz a <http://www.relief.hu/szeleromu> oldalon) tükrében ezeknek az állításoknak kb. annyi közük van a valósághoz, mint a NAPLÓ írásának, amely azt igyekezett sugallni, hogy a Hajagon lévő egykori “atombunker” egészségkárosító sugárzása miatt a nyolcvanas években a hárskúti gyermekek közt “feltűnően sok értelmi fogyatékos” keletkezett.

Ugyancsak a Népszabadság *Szélhám, naplopás, fanyűvés* c., 2005. november 1-én közölt írása egy polgármester és egy europarlamentar szavait idézi, az ilyesmire már odafigyel az ember. A polgármester úr nyilatkozata: “minden településen van öt-hat ember, aki mindent ellenez, de a többieknek nincs gondjuk a projekttel” már az akkori olvasatban is legkevesebb különösen csengett, hiszen a szélerőtelep elleni aláírásgyűjtés során egyedül Hárskútról jó kétszázán írták alá a tiltakozó íveket, a bírósági döntés értelmében pedig **az ellenzők felvetései megalapozottak voltak**. Az pedig, hogy “mindent” elleneznénk, bizonyára nem is a polgármester úrtól származik, hanem a Népszabadság megtévedt sajtómunkásától, aki némileg elragadtathatta magát a hallottaktól. “Eddig nem nagyon tolongtak itt az ökoturisták” - tájékoztat tovább a polgármester úr, ami arra utal, hogy valaki ebben az ügyben is tévesen informálhatta. Hegyi Gyula europarlamentar állítása szerint “a természetvédelmi hatóságok is a kelleténél több akadályt gördítenek az útba” — amelynek a valóságtartalma a

hegyről gyermekeket sugárzó atombunker történetéhez hasonló, hiszen a természetvédelmi hatósági jogkörrel felruházott felügyelőség és főfelügyelőség a környezetvédelmi engedélyezési eljárás során végig kizárólag a beruházó érdekeit képviselte, *elképzelni sem tudjuk, miért*.

Az olvasó mindezek ismeretében talán már kellően vértezett a NAPLÓ 2007. március 10-i számában található *Mi lesz Hárskúton?* c. írás ellen. “A bíróság január 9-én **r é s z b e n** új eljárásra kötelezte a zöldhatóságot.” — kezdődik a cikk, és nem tudjuk, mit is jelent itt ez a “részben”, hiszen a bírósági döntés az elsőfokra visszamenőleges hatállyal megsemmisítette a környezetvédelmi engedélyt, azaz az eljárás most kb. ott áll, ahol 2003. decemberében. Az, hogy “a Fejér Megyei Bíróság három kérdésben pontosításra kötelezte a zöldhatóságot”, olyasvalamit igyekszik sugallani, hogy a továbbhaladáshoz — autós hasonlattal élve — elég néhány apró kormánymozdulat, a valóság ezzel szemben az, hogy ehhez előbb le kellene gyártani a motorblokkot, a sebességváltót és az elektromos rendszert. A bíróság ugyanis nemcsak a “zöldhatóság” (?) tevékenységében talált — az ítéletből idézve — “súlyos jogszabálysértéseket”, hanem a beruházó által készített — négy esztendő alatt többször toldozott — környezeti hatástanulmányról is azt állapította meg, hogy *nem felel meg a vonatkozó jogszabály tartalmi követelményeinek*. Az újságcikk szerint legalábbis, mindezek ellenére “Hárskúton régóta dédelgetett álom a szélpark felépítése”.

Az efféle írások kétségkívül különös fényt vetnek Hárskútra, jónéhány mondat kapcsán az itt élők teljesen jogosan sértve érezhetik magukat. Kérdés mármost, mit kíván tenni az ügyben a polgármester úr: helyreigazítást, pontos tájékoztatást követel, bíróságra megy, rászánva a Hárskútról festett hiteles kép ügyére a polgármesteri hivatal erőforrásait és a saját értékes idejét, avagy a sajtóban a faluról megjelent cikkek helyes értelmezését az olvasókra bizza, az amúgyis szűkös erőforrásokat pedig előbbremutató és hasznosabb célok érdekében igyekszik felhasználni (pl. a korábbi gyakorlat szerint e sorok írójával együttműködésben össze lehetne szedni a szemetet a márkói út mentén).

—MF